Anders och Stina Johansson

Stinas föräldrar var Jan Jakob Börjesson, 1835-1916, och Maria Lisa Larsdotter, 1846-1935. Föräldrarna vilar i grav 12 04 32. Pappa Jan Jakob bodde i Yttre Lofterud, men Maria Lisa bodde kvar i Fjällane i Svanskog hos sina föräldrar. 28 december 1869 flyttade hon och äldsta dottern Elin hem till Jan Jakob i Yttre Lofterud. 1873 flyttade familjen vidare till Byggninga i Esbjörbyn. Då hade två barn till fötts – Stina 1870 och Johan 1872. Jan Jakob blev besviken när det blev en flicka till. Han hade tydligen räknat med en son. Det var många från Esbjörbyn som emigrerade till Amerika. Så gjorde också Stina 13 april 1895.

När föräldrarnas hem, Byggninga, brann 1899 gick allt till spillo. Även säden förstördes eftersom den förvarades på vinden. Efter branden sände fadern bud till Stina i Amerika att hon skulle komma hem och hjälpa till med att väva och sy. Allt hade ju förstörts. Hon kom inte hem den gången, men skickade sina besparingar, så föräldrarna fick möjlighet att köpa nytt.

Stina stannade i Amerika till 20 oktober 1900. Då hon till slut kom hem fick hon hjälpa till med att återställa textilierna eftersom allt hade förstörts i branden. Efter ett tag tänkte hon resa tillbaka till Amerika, men mamma Maria Lisa sa till henne att ”bli hemma nu och ha Anders i Bräcka (Anders Gustaf Johansson) för reser du nu får jag aldrig se dig mer”. Stina lydde sin mammas råd och snart gifte hon sig med Anders. Hon flyttade till honom i Bräcka och blev sedan kvar i Sverige livet ut.

Deras bröllop hölls 1901 i Esbjörbyn, och festen pågick i tre dagar. På bröllopsdagens var bruden klädd i svart klänning och middagen hölls för den närmaste familjen och vänner. Andra dagen var bruden klädd i lila klänning och då kom övrig släkt och vänner. Tredje dagen hade bruden blommig klänning för övriga bjudna.

Anders Gustaf föddes i Sörgården, Bräcka 23 oktober 1863. Hans föräldrar var Johannes Jansson, 1818–1896, och Anna Lisa Johannesdotter, 1835–1881 (Grav: 12 04 61). Anders var äldst i en syskonskara av fyra barn och det var han som tog över Sörgården i Bräcka efter sina föräldrar. Han blev en aktad man i bygden, han var både kyrkvärd och nämndeman och hade ett flertal andra förtroendeuppdrag inom kyrkorådet, skolstyrelsen, kommunalfullmäktige med mera.

Stina och Anders fick sonen Erling 1903. I 20-årsåldern fick Erling lunginflammation när han gjorde militärtjänst. Han kom hem på permission till midsommar, men dog strax därefter. Han fick en militärbegravning eftersom han var inskriven värnpliktig. De fick inga fler barn, men Stinas bror Karls fru Elin fick TBC när deras flicka Ingrid var spädbarn. Den lilla flickan Ingrid kunde inte bo kvar hemma hos föräldrarna på grund av smittorisken och eftersom Stina just Erling fick Ingrid flytta till Bräcka. Där fick Ingrid stanna i många år, för modern Elin dog efter några års sjukdom. Stina och Ingrid fann varandra och Stina blev som en riktig mor för Ingrid.

Stinas stora intressen var kyrkan och hemmet. Hon flyttade så småningom till Ingrid, som då bodde i Åmål. Stina dog 1957, 87 år gammal.

Gustaf Frykberg var präst i Långserud 1924–1957. Den första begravning han höll i Långserud var den för Stinas och Anders son Erling. Frykbergs sista begravning i Långserud blev sedan att begrava Stina själv 1957, ett märkligt sammanträffande kan tyckas.

I referat från Stinas begravning står: Kyrkovärdarna Elof Danielsson och Bror Edén var prestaverande. Utefter vägen mellan kyrkan och graven paraderade söndagsskolbarn. När kistan sänktes sjöng barnen ”Tryggare kan ingen vara”. De nedlade också varsin blomma på den bortgångnas grav.